

[Justitsministeren]

I praksis har der imidlertid tilsyneladende ikke været større interesse fra publikums side for at benytte denne særlige ordning.

Ad 4.

I det af miljøministeriet udstedte campingreglement er det fastsat,

at campingvogne, der – f. eks. på grund af køretøjets størrelse (bredde) – *ikke kan registreres*, kan tillades at optage indtil 10 pct. af pladsen på campingpladser, der er omfattet af campingreglementet,

at campingvogne, der *kan registreres*, skal være registreret.

Disse bestemmelser er indført bl. a. for at undgå omgåelse af reglerne om sommerhusbebyggelse m. v.

Det er justitsministeriets opfattelse, at når en campingvogn skal registreres og bliver registreret (dvs. bliver forsynet med nummerplader), bør det kun kunne ske, såfremt det pågældende køretøj opfylder gældende bestemmelser om registreringspligtige køretøjers indretning og udstyr.

For påhængskøretøjers vedkommende er det hovedreglen, at sådanne køretøjer kun kan godkendes og registreres, såfremt det sker i kombination med et eller flere trækende køretøjer.

Da det imidlertid måtte forudses, at en del af de campingvogne, der blev registreringspligtige som følge af bestemmelserne i campingreglementet, var ejet af personer, hvis eventuelle bil ikke kunne godkendes som trækraft for den pågældendes campingvogn – fordi der ikke hidtil havde været behov derfor – har justitsministeriet i registreringsbekendtgørelsen af 1977 (§ 45, stk. 3) åbnet mulighed for, at »campingvogn kan ... registreres, uden at noget trækkende køretøj er ... registreret til sammenkobling med ... campingvognen.«

Ad 5.

Det er ikke alle synssteder i landet, der arbejder med en bestemmelse om, at bestilling af tid til syn kun kan modtages, såfremt der tillige gives oplysning om stelnummer eller registreringsnummer for det køretøj, der ønskes fremstillet til syn, men den for synsstedet ansvarlige bilinspektør har adgang til på eget initiativ at iværksætte en sådan bestemmelse, såfremt det skønnes at være hen-

sigtsmæssigt under hensyntagen til de lokale forhold, hvad angår ventetiden for tidsbestilte syn, omfanget af udeblivelser fra aftaler om tidsbestilte syn og hensynet til den bedst mulige udnyttelse af synsstedets kapacitet.

Som eksempel kan nævnes bilinspektionskreds Storkøbenhavn, hvor det blev skønnet nødvendigt pr. 1. januar 1978 at indføre krav om oplysning om stelnummer/registreringsnummer ved modtagelse af bestilling af synstid.

På daværende tidspunkt var ventetiden for tidsbestilte periodiske syn ca. 6 måneder og for tidsbestilte registreringssyn ca. 3 måneder. Disse ventetider er nu nedbragt til henholdsvis ca. 7 uger og ca. 4 uger.

I samme periode er omfanget af udeblivelser fra indgåede aftaler om tidsbestilte syn faldet fra ca. 50 pct. til ca. 16 pct.

Det er justitsministeriets opfattelse, at der med kravet om oplysning om stelnummer/registreringsnummer er opnået en stærkt tiltrængt begrænsning i omfanget af de i realiteten fiktive synsbestillinger, der både førte til meget lange ventetider for tidsbestilte syn og til en u hensigtsmæssig udnyttelse af den faktiske synskapacitet i et i forvejen hårdt belastet område, ikke mindst på grund af de særdeles mange udeblivelser fra indgåede aftaler om tidsbestilte syn.

Det skal tilføjes, at alle synssteder har fået pålæg om, at der som hovedregel skal »være adgang til også at fremstille køretøjer til syn uden forudgående tidsbestilling« ved etablering af venterække/venterækker, således at bl. a. produktionstab som følge af eventuelle udeblivelser kan imødegås ved at syne køretøjer fra venterækken.

Syn af køretøjer fra venterækken kan kun foretages, i det omfang det er muligt imellem de aftalte tidsbestilte syn og under skyldig hensyntagen til en rimelig afvikling af de øvrige nødvendige arbejdsopgaver ved synsstedet/bilinspektionskredsen. Erfaringerne fra bl. a. bilinspektionen i Storkøbenhavn viser dog, at det – uanset det fald i antallet af »udeblivere«, som kravet om stelnummer/registreringsnummer har medført – er muligt via »venterækken« at få synet køretøjer fra dag til dag.

Efter justitsministeriets opfattelse er der herefter ikke grundlag for at indføre særregler for campingvognbranchen.